

عنوان مقاله:

بررسی مزایا و معایب فناوری اطلاعات در یاددهی و یادگیری

محل انتشار:

هشتمین همایش ملی پژوهش های نوین در حوزه علوم تربیتی و روانشناسی ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

محمد رضا زمانی پور - دانشجوی کارشناسی رشته آموزش ابتدایی، مرکز آموزش عالی دانشور نیشابور

امیررضا نوری - دانشجوی کارشناسی رشته آموزش ابتدایی، مرکز آموزش عالی دانشور نیشابور

رضا عمرانی - دانشجوی کارشناسی رشته آموزش ابتدایی، مرکز آموزش عالی دانشور نیشابور

امیر محمدزاده مقدم - دانشجوی کارشناسی رشته آموزش تربیت بدنی، دانشگاه فرهنگیان، پردیس شهید بهشتی مشهد

خلاصه مقاله:

فناوری اطلاعات به آن دسته از فناوری هایی اطلاق می گردد که فرد را در ضبط ، ذخیره ، پردازش ، بازیابی ، انتقال و دریافت اطلاعات یاری می دهند و در یک بیان ساده تر فناوری اطلاعات به معنای بکارگیری انواع فناوری ها به منظور انتقال اطلاعات است. فناوری اطلاعات و کاربرد آن امروزه آنچنان گسترش یافته است که می توان به جرات گفت که جدا کردن آن از آموزش نوین محال می باشد و استفاده از وسایل در آموزش این امکان را به معلم می دهد که با اطمینان و آسودگی بیشتر به تدریس مفاهیم علمی و عملی بپردازد. بسیاری از کارکردهای آموزش می توانند با رسانه های آموزشی گوناگون حاصل شوند. در این زمینه گفته است که استفاده از فناوری اطلاعات در امر تدریس به مثابه استفاده از قایق برای رد شدن از دریا بوده و بیان این نظریه اهمیت استفاده از ابزار فناوری اطلاعات را نشان می دهد. فناوری اطلاعات آموزشی به معنای اعم چیز تازه ای نیست و قدمت آن را می توان همزمان با قدمت تعلیم و تربیت دانست . اما فناوری اطلاعات آموزشی به معنای خاص آن شاید کمتر از یک قرن است که مورد توجه متخصصان تعلیم و تربیت غربی قرار گرفته است .

کلمات کلیدی:

فناوری اطلاعات ، آموزش ، معلم ، اطلاعات.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1984778>

